

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 132. Justi Baronii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII. prii commodi studio amplectebatur,
A. C. 1604. jurata jurisprudens iam tanto Studio
rum applausu in Academia tradebat, ab ipsomet Imperatore Rudolpho II. amplis stipendiis invitatus ad Aulam Cæsaream emigraret, Cæsarei Consilii honore decoratus. Tandem vero ptuagenario major die vigesima ferme Julii Pragæ in fidei Catholicæ professione obiit, relicts admodum præclara ingenii sui monumentis, inter quæ principue ab ipsomet Caspare Scipio Catico sui ævi accerrimo deprædicantur ejusdem Commentarii in Institutiones. Edidit quoque suam *Juris Oeconomia*, *Lecturas Altidorfianas*, antinomiam iuri feudalismi, & commentarium de Regulari jure Elucubrabat etiam tractatus de iure fororum, necnon commentarium de restitutionibus & Ordine judiciorum præ plurima alia opuscula.

§. CXXXII.

Justi Baronii obitus.

Miræus L'c. Bellarmin. Quo anno Justus Baronius deceperit, incertum est, de eo tamen Augustinus Miræus scribit, quod hoc anno natus esset, aut potius floruerit; imo ipsam adhuc mortuo jam Cardinale Baronio vita superstitem fuisse, testatur ejus epistola de dicti Cardinalis obitu ad Nicolaum

Sæc. XVII.
A. C. 1604.

colaum Serrarium scripta, quæ habeatur primo Annalium Baronii tomo præfixa: quia autem hujus Viri memoria tam grata Catholicis, quam invisa Calvinistis est, illius vitæ seriem, scriptaque recensere haud pigeat. Erat is Xanthi in Cliviensi Ducatu ortus antea *Justus Calvinus* dictus, qui ab ipsa infancia a suis parentibus Calvini Propinquis in ejusdem Hæresiarchæ secta natus atque enutritus erat: cum vero præter Sacras literas mente a præconceptis opinionibus prorsus aliena, veteres etiam Patres, atque e Recentioribus Solidiores Polemicos evolveret, cunctis secum accurate ponderatis tandem per Divinæ gratiæ illustrationem aurum a scorio, lucemque a tenebris discernere cœpit, ac Catholicam fidem heroico bonorum ac vitæ etiam amittendæ contemptu profiteri constituit: Concepto hoc animi proposito Romam proficiscitur, ubi circa annum Domini millesimum sexcentesimum regnante Clemente VIII. Papa veræ fidei doctrina imbutus Calvini hæresin ejurabat: postea a Cardinale Baronio ad Sacrum Chrysma, quo eum idem Pontifex insignivit, deductus mutato cognomine Baronius vocari meruit: inde Senis Theologiam, ac postea Perusii Jurisprudentiam professus Doctoratus Laurea decoratus est;

in

Sæc. XVII. in Germaniam vero reverus ex Heidebergensi Academia Moguntiam venia Joanne Suichardc Grombergio, qd hoc anno Archiepiscopus atque Elefant creabatur, unacum uxore ac liberis benigne exceptus. Typis ab eo in sunt sequentia opera. I. Apologia suo ad Ecclesiam Catholicam accusatae vindiciæ pro præscriptionibus in adversus Reinoldum. II. Tractatus sex Præscriptionum adversus hæreticos perpetuarum ex Orthodoxis Patriarchis iisdem vindiciis aucti. III. Pseudo Jubilæum Wittenbergense adversus Hunnium & Lutherum. Insuper Bellarminus Justum, eo quod illum ad hanc laborem ceteris magis idoneum consuisset, ad confutandas Calvini Inflations incitabat: Prostant etiam Mogenstini literis anno supra millesimum secundesimo quinto editæ ejusdem Authoris epistolæ Sacræ ad Pontificem Maximum, & Cardinales libris et comprehensæ.

§. CXXXIII.

*Viti Miletii mors.**Serrarius**de rebus**Mogunt.**Poffevin.**Appar.**Sacer. Miraeus**Script.**Sæc. XVII.*

Haud magis certus est annus, quo Vitus Miletus Gamundianus vivere desit, a Miræo tamen inter Scriptores hoc anno defunctos recensetur, Erat is natio-